

ним тісний зв'язок на всіх етапах свого розвитку)», – вказують З. Б. Лановик і М. Б. Лановик [2, с. 17].

Соціокультурна компетенція є справді важливою у вивченні іноземної мови. Одна з її головних складових - фольклор. Він допомагає пізнати історію та духовне життя народу. Сучасна методика навчання все більше розвивається і дає можливість студентам вдосконалювати свої знання.

Література

1. Бацевич Ф. С. Словник термінів міжкультурної комунікації. Київ : Довіра, 2007. 205 с.
2. Лановик З. Б., Лановик М. Б. Українська усна народна творчість : підручник. Київ : Знання-Прес, 2005. 591 с.
3. Методика навчання іноземних мов у загальноосвітніх навчальних закладах: підручник для студ. вищих навч. закладів / Л. С. Панова, І. Ф. Андрійко, С. В. Тезікова та ін. Київ : Академія, 2010. 328 с.

LE NORMAND COMME UN DES PLUS IMPORTANTS PARLERS DE LA LANGUE D'OÏL

Уруська О. А.

*студентка групи факультету іноземних мов
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

La Normandie possède une langue propre dérivée, comme le français, de la langue d'oïl, le normand qui est encore utilisé à l'heure actuelle, notamment dans le Bessin, le Cotentin ou les îles Anglo-Normandes. La principale langue régionale de Normandie est le normand, qui comprend plusieurs formes linguistiques (ligne Joret). De nos jours, le normand s'entend le plus souvent dans le Cotentin et le Pays de Caux, ainsi qu'aux îles Anglo-Normandes comme le jersiais et le guernesiais. Alfred Rossel, Louis Beuve (1869-1949), Côtis-Capel (1915-1986) et Marcel Dalarun (né en 1922), poètes cotentinois, en sont des figures connues.

Le normand a été l'un des principaux dialectes romans parlés en France. Le dialecte normand, dans lequel étaient écrites sans doute les premières chansons de gestes, était caractérisé principalement par la persistance du c guttural (ex.: carguer, franç. charger), par les imparfaits en ous, je chantous, et par la prononciation en é des finales en er (ex.: la mé, la mer).

Ce qui concerne l'histoire de l'origine du normand on peut dire que les envahisseurs normands, en colonisant le territoire maintenant connu sous le nom de

Normandie, avaient adopté le parler roman des habitants de l'ancienne Neustrie, tout en dotant la langue de quelques mots norrois.

On parle plusieurs variétés de la langue normande :

1. En France: en Normandie continentale : dans le Cotentin – le cotentinois (nd. loceis), dans le pays de Bray – le brayon, qui comporte des traits phonétiques picards, dans le Pays de Caux – le cauchois (nd. caôcheis), dans le Pays d'Auge – l'augeron (nd. augeron, aujourd'hui presque disparu), dans le Perche – le parler percheron (nd. peurch'ron)

2. Aux Îles Anglo-Normandes: à Jersey – le jersiais, à Guernesey – le guernesiais, à Sercq – le sercquiais, l'auregnais d'Aurigny a disparu au XXe siècle.

3. Le normand a fortement influencé le québécois, le joual, mais aussi l'acadien:

Un bon nombre d'expressions et de tournures de phrases normandes sont couramment utilisées par les Québécois, Acadiens et Louisianais (voir «champelure» [robinet], «maringouin» [moustique], «croche» [tordu], «gricher» [grimacer], «émotionner» [émouvoir], tant pire, aussi pire...).

Il existe aujourd'hui trois orthographes standardisées du normand: le normand continental (dont cotentinois; selon le système Lechanteur), jersiais (selon les dictionnaires Le Maistre (1966) et Société Jersiaise (2005)), guernesiais (selon le dictionnaire De Garis (1982)). Les langues insulaires sont reconnues officiellement par les gouvernements des îles, sans être langues officielles. Les langues jersiaise et guernesiaise sont reconnues en tant que langues régionales des Îles Britanniques dans le cadre du Conseil Britannique-Irlandais (avec l'irlandais, le gallois, l'écossais, le scots, le scots d'Ulster, le mannois, et le cornique).

On retrouve de nombreux éléments de la langue normande dans la toponymie normande ainsi que dans la langue anglaise. La langue normande apportée en Angleterre à la suite de la conquête de l'Angleterre en 1066 a enrichi la langue anglaise.

En Normandie insulaire le XIXe siècle a vu un nouvel élan dans la littérature régionale dans laquelle les auteurs insulaires, tels que George Métivier (Guernesiais, 1790-1881) et Robert Pipon Marett (Jersiais, 1820-1884), jouaient un rôle important.

Pendant son exil à Jersey et à Guernesey, Victor Hugo s'intéressait à la langue des pêcheurs insulaires et accueillait les auteurs normands des îles. À Jean Sullivan (1813-1899), auteur jersiais, Hugo a écrit en 1864 que le jersiais est une «précieuse langue locale».

Il faut noter l'influence de la musique au développement du normand, il s'agit de la Magène. C'est une association fondée en 1989, ayant entrepris de créer un nouveau répertoire de chansons en normand, ceci dans le but de sauvegarder et de faire vivre la langue. Les musiques originales des chansons ont été composées par Daniel Bourdelès et Véronique Pézeril.

On ne compte plus aujourd'hui qu'environ 25000 locuteurs en Normandie. Enfin, en publiant 75 poèmes de Marcel Dalarun dans un ouvrage de 240 pages intitulé

A men leisi, les Éditions L'Harmattan ont permis à la langue normande d'être aujourd'hui distribuée dans de nombreuses librairies francophones.

Le normand a été l'un des principaux dialectes romans parlés en France. C'est un des plus importants parlars de la langue d'oïl. Introduit en Angleterre avec l'expédition de Guillaume le Conquérant, il y formait l'anglo-normand, longtemps parlé à la cour des rois anglais, et qui, combiné avec le saxon, a donné l'anglais moderne. Le dialecte normand, dans lequel étaient écrites sans doute les premières chansons de gestes.

КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО ВИВЧЕННЯ ПРИСЛІВ'ЇВ ТА ПРИКАЗОК В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ

Федірко Х. Б.

*студентка факультету філології та журналістики
Тернопільський національний педагогічний університет
імені Володимира Гнатюка
м. Тернопіль, Україна*

Кожен етнос сприймає навколишній світ, інтерпретує та висловлює свої емоції по-своєму, тому знайомство з англійськими прислів'ями та пошук їх еквівалентів в українській мові є невід'ємною частиною вивчення мовно-культурних особливостей з метою набуття вправності у мовленні. Англійська мова надзвичайно багата ідіоматичними виразами, прислів'ями та приказками, які постійно зустрічаються в літературі, в газетах, у фільмах, на радіо і телебаченні, а також у щоденному спілкуванні англійців. У прислів'ях і приказках відображений багатий історичний досвід народу, уявлення, пов'язані з працею, побутом і культурою людей. В який би час ми не жили, вони завжди залишаться актуальними. Правильне й доречне використання прислів'їв надає мові неповторну своєрідність і особливу виразність [1, с. 16].

Вони розглядають, як мова століттями формувалася повсякденною культурою, що передається з покоління в покоління і відображує всі категорії і наміри життєвої філософії народу – носія. Вивчення прислів'їв на уроках англійської мови сприятиме кращому оволодінню цим предметом, розширенню знань про мову, про лексичний запас та особливості його функціонування.

Робота з прислів'ями і приказками – цікава, багатогранна, необхідна і на уроках англійської мови, і на заняттях мовного гуртка, оскільки дає можливість застосувати їх у своїй роботі на будь-якому етапі уроку, тому що вони є важливим елементом побудови креативності. Є декілька причин використання саме цих малих літературних форм у вивченні іноземної мови, а саме: